

Be Reconciled to God

By Elder Kelly R. Johnson
Of the Seventy

Pojednać się z Bogiem

Starszy Kelly R. Johnson
Siedemdziesiąty

October 2025 general conference

Reconciliation to God, through Jesus Christ's Atonement, leads to unshakable faith.

As I study the scriptures, I come across words that really catch my attention, primarily because they have special meaning as a result of experiences I have had during my life. I spent my career working as a forensic accountant. With that background, the word *reconcile* has caught my attention as I read the scriptures. My job was to reconcile reported amounts with financial records by applying accounting, auditing, and investigative skills. In other words, my goal was to align financial reports with the underlying financial documents to ensure accuracy and validity. I made diligent efforts to resolve discrepancies, and it was common that significant time was dedicated to resolving even very small discrepancies.

The Apostle Paul pled with the Corinthians to be “reconciled to God.” To be reconciled to God means to be brought back into harmony with God or to restore a relationship with God that has been strained or broken because of our sins or actions. Simply put, being reconciled to God means aligning our will and actions with God’s will, or as taught by President Russell M. Nelson, letting God prevail in our lives.

As taught in the scriptures, we are free to act for ourselves, “to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.” But if we are not diligent, this freedom to act for ourselves may lead to a loss of alignment with the will of God.

The prophet Jacob taught that when we find ourselves in disharmony or misalignment with

Pojednanie z Bogiem — poprzez Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa — prowadzi do niezachwianej wiary.

Kiedy studiuję pisma święte, natrafiam na słowa, które naprawdę przykuwają moją uwagę. Jest tak przede wszystkim z racji moich doświadczeń w życiu, które nadają znaczenia tym słowom. Pracowałem jako audytor śledczy. Mając taki zawód, zwracam uwagę na słowo *pojednanie*, gdy czytam pisma święte. Moja praca polegała na „pojednaniu” wykazanych kwot z raportami finansowymi dzięki znajomości księgowości, audytu i metod śledczych. Innymi słowy, miałem połączyć sprawozdania finansowe z odnoszącymi się do nich dokumentami, aby wszystko zgadzało się z obliczeniami i z prawem. Starannie wyjaśniałem rozbieżności i często poświęcałem dużo czasu na wyjaśnianie nawet bardzo małych nieścisłości.

Apostoł Paweł błagał Koryntian, aby „pojednali się z Bogiem”. Pojednanie z Bogiem oznacza powrót do harmonii z Bogiem czyli przywrócenie relacji, która została osłabiona lub zerwana z powodu naszych grzechów lub czynów. Mówiąc wprost, pojednanie z Bogiem oznacza połączenie naszej woli i działań z wolą Boga lub — jak nauczał Prezydent Russell M. Nelson — zgodę na to, by Bóg zwyciężał w naszym życiu.

Jak czytamy w pismach świętych, mamy swobodę działania, możemy „wybrać drogę wiecznej śmierci albo drogę życia wiecznego”. Jeśli jednak nie jesteśmy pilni, ta swoboda działania może doprowadzić do zerwania połączenia z wolą Boga.

Prorok Jakub nauczał, że kiedy nie jesteśmy w harmonii i połączeniu z Bogiem, jedynym spo-

God, the only way we can achieve reconciliation is to “be reconciled unto [God] through the atonement of Christ.” We must realize that reconciliation is dependent on mercy, implying that Jesus Christ’s gracious act of atonement makes reconciliation possible.

As you ponder your own life, think about a time when you felt distant from Heavenly Father because you had moved away from Him. For instance, perhaps you became less diligent in your prayers to Him or in keeping His commandments. Just as we choose to distance ourselves from God, we must choose to initiate the effort to reconcile. The Lord emphasized our responsibility when He said, “Draw near unto me and I will draw near unto you; seek me diligently and ye shall find me; ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you.”

How does the Savior help us restore and reconcile this important relationship? For me, I make great progress in my journey to be reconciled to God when I follow the counsel taught by President Nelson and repent every day. The reason being that reconciliation signifies the restoration of a broken relationship, particularly between God and humanity, by removing the barrier of sin.

One of the great reconciliations we read about in the scriptures is that of Enos. Something in his life was out of alignment with God. He exemplified relying on the Atonement of Jesus Christ to reconcile with God. He explained his desire to repent, his humility, his focus, and his determination. His reconciliation with God was confirmed when a voice came to him, saying, “Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.” Enos recognized the impact that repentance and reconciliation had on him when he said, “And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.”

Reconciliation brings not only relief from feelings of guilt but also peace within ourselves and with others. It heals relationships, softens hearts, and strengthens our discipleship, bringing increased confidence before God. What brings me great hope and confidence is another fruit of reconciliation described by Enos when he said, “And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord.”

When I was a boy, my maternal grandfather had a large cherry orchard. I had the opportunity to work in the orchard, mostly in the summer

sobem na porozumienie jest „[pojednanie] się z [Bogiem] poprzez zadośćuczynienie Chrystusa”. Musimy zdać sobie sprawę z tego, że pojednanie zależy od miłosierdzia, co oznacza, że pojednanie jest możliwe poprzez pełen łaski akt Zadośćuczynienia Jezusa Chrystusa.

Kiedy zastanawiacie się nad swoim życiem, przypomnijcie sobie sytuację, w której czuliście się oddaleni od Ojca Niebieskiego, ponieważ odsunęliście się od Niego. Być może staliście się mniej pilni w modlitwach do Niego lub przestrzeganiu Jego przykazań. Tak jak decydujemy się oddalić od Boga, tak musimy wybrać, że podejmiemy starania, aby się pojednać. Pan podkreśla naszą odpowiedzialność, gdy mówi: „Zbliźcie się do mnie, a ja się zbliżę do was; szukajcie mnie pilnie, a znajdziecie mnie; proście, a otrzymacie; kołaczcie, a będzie wam otworzone”.

W jaki sposób Zbawiciel pomaga nam przywrócić tę ważną relację i się pojednać? Jeśli chodzi o mnie, robię wielkie postępy na drodze pojednania z Bogiem, gdy postępuję zgodnie z radą i nauką Prezydenta Nelsona i codziennie pokutuję. Jest tak dlatego, że pojednanie oznacza przywrócenie zerwanej relacji — w tym przypadku między Bogiem a ludzkością — poprzez usunięcie bariery grzechu.

O jednym z wielkich pojednań czytamy w historii Enosa w pismach świętych. Coś w jego życiu nie było połączone z wolą Boga. Enos pokazał, jak polegać na Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa, aby pojednać się z Bogiem. Opisał swoje pragnienie pokuty, pokorę, skupienie i determinację. Jego pojednanie z Bogiem zostało potwierdzone, gdy usłyszał głos: „Enosie, twoje grzechy są ci przebaczone i będziesz błogosławiony”. Enos rozpoznał wpływ pokuty i pojednania, gdy powiedział: „I ja, Enos, wiedziałem, że Bóg nie może kłamać; dlatego moja wina została usunięta”.

Pojednanie przynosi nie tylko ulgę od poczucia winy, ale też pokój w nas samych i w relacjach z innymi ludźmi. Uzdrawia relacje, zmiękcza serca i wzmacnia nasze uczniostwo, zwiększa naszą pewność siebie przed Bogiem. Tym, co budzi we mnie wielką nadzieję i pewność, jest inny owoc pojednania, opisany przez Enosa słowami: „I gdy ja, Enos, usłyszałem te słowa, moja wiara poczęła być niezachwiana w Panu”.

Kiedy byłem chłopcem, mój dziadek ze strony matki miał duży wiśniowy sad. Miałem okazję pracować w tym sadzie głównie latem,

during the harvest of the cherries. As a very young boy, I found that the extent of my involvement was being handed a bucket and then sent up a tree to pick the cherries.

The harvesting of cherries changed significantly when my grandfather purchased a machine called a cherry shaker. This machine grabs the trunk of the tree and shakes it, causing the cherries to fall out of the tree onto nets that are used to collect the cherries. I noticed that when the shaker would begin to shake the tree, almost all the cherries fell out of the tree within seconds. I also noticed that it didn't matter if the tree was shaken for 10 seconds or a full minute, some cherries would not fall. They were truly unshakable.

Shaking cherries out of a tree is possible because of the release of ethylene. This hormone causes the layer of cells between the stem of the cherry and the tree to weaken. Therefore, the stem of a ripe cherry more easily detaches from the tree because of the weakened connection.

In the scriptures, we learn that the stem of Jesse is a metaphor for the Messiah, Jesus Christ, who was prophesied to come from the lineage of Jesse, the father of King David. Just as ethylene weakens the connection of a ripe cherry stem, disobedience, doubts, and fears can weaken our connection to the stem of Jesse, or Jesus Christ, allowing us to be easily shaken and separated from Him. As faithful as we may be, we must guard against a weakening of our connection to Jesus Christ.

In the Doctrine and Covenants, even the faithful are given a warning: "But there is a possibility that man may fall from grace and depart from the living God." The Lord continues, "Yea, ... even let those who are sanctified take heed also." To avoid falling, the Lord counsels, "Therefore let the church take heed and pray always, lest they fall into temptation."

One might equate the state of being easily shaken to what scriptures describe as being ripe for destruction, with impending consequences for actions. The phrase can also be used more broadly to indicate a state of decay, corruption, or decline that makes something susceptible to collapse or ruin.

What does this ripeness represent? Does it mean that we can reach a point where we are unable to change? No, I think it means that we can reach a point in time where we are unwilling

podczas zbioru wiśni. Kiedy byłem bardzo mały, a moja cała praca polegała na trzymaniu wiadra i zrywaniu wiśni.

Zbiory wiśni znacznie się zmieniły, gdy mój dziadek kupił otrząsarkę do wiśni. Ta maszyna ma uchwyt na pień drzewa, którym trzęsie, powodując, że wiśnie spadają z drzewa do siatek poniżej. Zauważyłem, że kiedy otrząsarka zaczyna potrząsać drzewem, prawie wszystkie wiśnie spadają z drzewa w ciągu kilku sekund. Zauważyłem też, że bez względu na to, czy potrząsanie trwa 10 sekund czy całą minutę, niektóre wiśnie nie spadają. Są naprawdę nieporuszone.

To, że wiśnie w ogóle spadają, jest możliwe dzięki uwalnianiu etylenu. Hormon ten powoduje osłabienie warstwy komórek między szypułką owocu a drzewem. Łodyżka dojrzałej wiśni łatwiej odrywa się od drzewa przez to osłabione połączenie.

Z pism świętych dowiadujemy się, że pień Isajego symbolizuje Mesjasza, Jezusa Chrystusa, który miał pochodzić od Isajego, ojca Dawida. Tak jak etylen osłabia połączenie szypułki dojrzałej wiśni, tak nieposłuszeństwo, wątpliwości i strach mogą osłabić nasze połączenie z pniem Isajego, czyli Jezusem Chrystusem, i łatwo będzie nas strząsnąć i oddzielić od Niego. Z taką pewnością, na jaką tylko nas stać, musimy strzec się przed osłabieniem naszego połączenia z Jezusem Chrystusem.

W Doktrynie i Przymierzach nawet wierni słyszą ostrzeżenie: „Lecz możliwe jest, że człowiek może utracić łaskę i odwrócić się od żywego Boga”. Pan mówi dalej: „Niechaj i baczą ci, którzy są uświęceni”. Aby uniknąć upadku, Pan radzi: „Przeto niech Kościół baczy i modli się stale, aby nie ulegli pokusom”.

Można przyrównać stan bycia łatwo strąśniętym do opisanego w pismach świętych stanu dojrzewania do zagłady i do przyjęcia konsekwencji działań. Dojrzewanie do zagłady może również w szerszym rozumieniu oznaczać stan rozkładu, zepsucia lub upadku, który doprowadza do załamania lub zniszczenia.

Co symbolizuje to dojrzewanie do zagłady? Czy to oznacza, że dojdziemy do punktu, w którym nie można się zmienić? Nie, myślę, że to oznacza, iż możemy dojść do punktu, w którym

to change. The antidote to becoming ripe for destruction is to do those things that will strengthen our connection to Jesus Christ. As mentioned, repentance led Enos to the point of unshaken faith. There is strength in repentance—regular, prompt, and frequent repentance. As President Nelson taught us, “Nothing is more liberating, more ennobling, or more crucial to our individual progression than is a regular, daily focus on repentance.”

In addition to preaching repentance, the prophet Jacob taught that being aware of God’s hand in our lives, seeking and receiving revelation, and listening to God when He speaks all help us to not be shaken. Jacob also taught, “Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken.” Listening to and acting on the words and invitations of the prophets and apostles can fill us with hope, confidence, and strength, resulting in our faith becoming unshaken.

I have learned that a desire to be reconciled to God must be accompanied by a desire to repent. Repenting and experiencing the blessings of the Atonement of Jesus Christ lead to unshaken faith. Unshaken faith leads to a desire to always be reconciled to God. This is a circular, or iterative, pattern.

Brothers and sisters, I invite you to be reconciled to God through the Atonement of Jesus Christ. I testify that making and keeping covenants makes our connection to the Savior strong, thereby avoiding becoming ripe for destruction. I testify that this reconciliation to God, through Jesus Christ’s Atonement, leads to unshakable faith.

I know Heavenly Father loves you and me, and He sent His Beloved Son, Jesus Christ, to be our Savior, Redeemer, and the great Reconciler. I testify of Jesus Christ and do so in the name of Jesus Christ, amen.

nie będziemy chcieli się zmienić. Lekarstwem na dojrzewanie do zagłady jest robienie tego, co wzmacnia naszą więź z Jezusem Chrystusem. Jak mówiłem, pokuta doprowadziła Enosa do punktu niezachwianej wiary. Oto siła pokuty — regularnej, natychmiastowej i częstej pokuty. Jak nauczał Prezydent Russell M. Nelson: „Nic bardziej nie uwalnia, nie uszlachetnia ani nie jest bardziej istotne dla naszego osobistego rozwoju niż regularne, codzienne skupianie się na pokucie”.

Poza głoszeniem pokuty innymi elementami, dzięki którym unikamy wstrząsów są — jak nauczał prorok Jakub: świadomość obecności ręki Boga w naszym życiu, dążenie do uzyskania i przyjmowania objawień oraz słuchanie Boga, kiedy mówi. Jakub nauczał także: „Dlatego badamy proroków i mamy wiele objawień i ducha proroctwa; i mając te wszystkie świadectwa, dana jest nam nadzieja, a nasza wiara staje się niewzruszona”. Słuchając i postępując zgodnie ze słowami i zaproszeniami proroków i apostołów, możemy zostać napełnieni nadzieją, pewnością siebie i siłą, dzięki czemu nasza wiara stanie się niewzruszona.

Dowiedziałem się, że pragnieniu pojednania z Bogiem musi towarzyszyć pragnienie pokuty. Pokuta i doświadczanie błogosławieństw Zadośćuczynienia Jezusa Chrystusa prowadzą do niewzruszonej wiary. Niewzruszona wiara prowadzi do pragnienia, aby zawsze jednać się z Bogiem. Jest to proces cykliczny, czyli powtarzalny.

Bracia i siostry, zapraszam was do pojednania się z Bogiem poprzez Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa. Świadczę, że zawieranie i dotrzymywanie przymierzy sprawia, że nasze połączenie ze Zbawicielem jest silne i dzięki niemu unikniemy dojrzenia do zagłady. Świadczę, że pojednanie z Bogiem — poprzez Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa — prowadzi do niezachwianej wiary.

Wiem, że Ojciec Niebieski kocha was i mnie, i posłał Swojego Umiłowanego Syna, Jezusa Chrystusa, aby był naszym Zbawicielem, Odkupicielem i wielkim Mediatorem. Świadczę o Jezusie Chrystusie i czynię to w imię Jezusa Chrystusa, amen.